

C-782/23. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2023. december 19.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. december 13.

Felperes az elsőfokú eljárásban és fellebbező:

„Tauritus” UAB

Alperes az elsőfokú eljárásban és ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Beavatkozó fél:

Kauno teritorinė muitinė

[omissis]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága)

VÉGZÉS

2023. december 13.

[omissis] Litvánia legfelsőbb közigazgatási bíróságának kibővített tanácsa [a bíróság összetétele]

az írásbeli fellebbezési eljárás szerinti bírósági ülésen megvizsgálta a fellebbező Tauritus zártkörűen működő részvénytársaság által az ellenérdekű fél Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos-szal (a Litván Köztársaság pénzügyminisztériumának vámosztálya, Litvánia) szemben

(beavatkozó fél: Kauno teritorinė muitinė [kaunasi vámhivatal, Litvánia]) határozatok megsemmisítése érdekében indított kereset tárgyában a Vilniaus apygardos administracinis teismas (vilniusi megyei közigazgatási bíróság, Litvánia) által 2022. január 19-én hozott ítélet ellen a Tauritus zártkörűen működő részvénytársaság által benyújtott fellebbezéssel kapcsolatos közigazgatási ügyet.

A kibővített tanács

a következőket állapította meg:

I.

- 1 A jelen ügy tárgyát a fellebbező Tauritus zártkörűen működő részvénytársaság (a továbbiakban: társaság) és az ellenérdekű fél, a Litván Köztársaság pénzügyminisztériumának vámosztálya (a továbbiakban: vámosztály) között folyamatban lévő adóügyi jogvita képezi. A jelen jogvita többek között a kaunasi vámhivatal 2017. szeptember 14-i 7KM320048M. sz. ellenőrzési jelentésének (a továbbiakban: jelentés) azon részéhez kapcsolódik, amely a társasággal szemben behozatali hozzáadottérték-adót (a továbbiakban: héa) állapított meg, és annak tekintetében a társaságot 4853 euró összegű késedelmi kamat megfizetésére kötelezte.

Jogalap: Az uniós jog

- 2 Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Uniós Vámkódex) 15. cikke (2) bekezdésének a) pontja a következőképpen rendelkezik:

„(2) A vám-árnyilatkozat [...] benyújtásával [...] az érintett személy felelősséggel tartozik a következőkért:

a) az árnyilatkozatban, értesítésben vagy kérelemben megadott információ pontossága és teljessége; [...]”

- 3 Az Uniós Vámkódex 70. cikke többek között a következőket írja elő:

„(1) Az áru vámértékének elsődleges alapja az ügyleti érték, azaz az áruért az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő – szükség esetén kiigazított – ár.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a behozott áruért a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről harmadik félnek az eladó javára teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és a behozott áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést magában kell foglalnia.

(3) Az ügyleti értéket kell alkalmazni valamennyi következő feltétel teljesítése esetén:

[...] b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően; [...]"

- 4 Az Unió Vámkódex 173. cikkének (3) bekezdése értelmében „[a] nyilatkozattevő kérelme esetén a vám-árnyilatkozat elfogadása napjától számított három éven belül engedhető meg a vám-árnyilatkozatnak az áruk átengedését követő módosítása annak érdekében, hogy a nyilatkozattevő megfeleljen az áruknek a szóban forgó vámeljárással való kapcsolatát illetően kötelezettségeinek”.
- 5 Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 128. cikkének (1) bekezdése értelmében „[a]z Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott áruk ügyleti értékét a vám-árnyilatkozat elfogadásának időpontjában, az áruknek az említett vámterületre való behozatalát közvetlenül megelőzően történő eladás alapján kell meghatározni”.
- 6 A végrehajtási rendelet 133. cikke értelmében abban az esetben, „[h]a a behozott áruk eladása vagy ára olyan feltételtől vagy ellenszolgáltatástól függ, amelynek értéke az értékelendő áruk tekintetében meghatározható, ezt az értéket a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár részének kell tekinteni [...]”.
- 7 A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 85. cikke szerint „[t]ermékimport esetében az adóalap a hatályos közösségi rendelkezéseknek megfelelően megállapított vámérték”.

Az irányadó tényállás

- 8 A 2017. május 26-i határozat alapján a kaunasi vámhivatal adóellenőrzést végzett a társaságnál a 2015. október 1. és 2017. április 30. közötti időszak tekintetében, amelynek során megállapította, hogy a vizsgált időszakban a társaság többek között különböző mennyiségű dízel- és sugárhajtómű-üzemanyagot vásárolt különböző szállítóktól, és ezen árukat behozta a Litván Köztársaság területére.
- 9 A szállítókkal kötött szerződések és a társaság részére kiállított proforma számlák meghatározzák a társaság által az áruk megvásárlásáért ideiglenesen kifizetendő árat (a továbbiakban: ideiglenes ár).
- 10 A megvásárolt és behozott üzemanyag szabad forgalomba bocsátásának és belföldi felhasználásának bejelentésekor a társaság az ideiglenes árat jelentette be behozatali árnyilatkozataiban az áruk vámértékeként. Ennek megfelelően a társaság a „6” vámérték-megállapítási kódot adta meg nyilatkozataiban a vitatott áruk tekintetében, azaz az Unió Vámkódex 74. cikkének (3) bekezdésében és a végrehajtási rendelet 144. cikkében meghatározott „tartalék” módszer alkalmazásával határozta meg az értéket.

- 11 A szállítókkal kötött szerződések alapján az ideiglenes árat később kiigazították az áruk behozatalát követően felmerült körülmények – például az érintett időszak átlagos piaci üzemanyagárainak és az érintett időszak átlagos átváltási árfolyamának – figyelembevétele érdekében. A társaság és szállítói (a szerződésekhez mellékletként csatolt) kiegészítő megállapodások útján állapodtak meg a felülvizsgált árban (a továbbiakban: végleges ár), amelyek alapján a szállítók felülvizsgált számlákat állítottak ki (a piaci árak fent említett ingadozásaitól függően a végleges ár egyes esetekben magasabb, más esetekben pedig alacsonyabb volt, mint az ideiglenes ár).
- 12 A társaság, miután megkapta a szállítóktól e felülvizsgált számlákat, a saját kezdeményezésére kérelmezte az áruk fent említett behozatali árunyilatkozatokban bejelentett értékének kiigazítását.
- 13 Az ellenőrzés azt is megállapította, hogy a 2016. szeptember 29. és 2017. február 1. közötti időszakban a társaság tizenhárom olyan behozatali árunyilatkozatot (a továbbiakban: vitatott árunyilatkozatok) nyújtott be a vámhivatalhoz, amelyben a szállítókkal kötött megállapodás szerinti ideiglenes árat tüntette fel a behozott üzemanyagok (a továbbiakban: vitatott áruk) vámértékeként. 2017. február 6-án és 2017. március 15-én a szállítók felülvizsgált számlákat (a továbbiakban: felülvizsgált számlák) állítottak ki a társaság részére, amelyek szerint a behozott üzemanyagok végleges árai magasabbak voltak a vitatott árunyilatkozatokban bejelentett vámértéknél.
- 14 Más esetektől eltérően a társaság nem kérelmezte a vámhatóságoknál a vitatott árunyilatkozatokban bejelentett áruk vámértékének kiigazítását, és az adóellenőrzés kezdete (2017. május 26.) előtt nem fizette be az állami költségvetésbe a kiegészítő behozatali héát.
- 15 A kaunasi vámhivatal az Unió Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdésében említett vámérték-megállapítási módszer alkalmazásával a felülvizsgált számlákon feltüntetett végleges árat fogadta el a vitatott áruk vámértékeként, és többek között utólagosan import héát állapított meg a társasággal szemben, és annak tekintetében késedelmi kamat megfizetésére kötelezte a társaságot a vitatott árunyilatkozatok vámhatóságok általi elfogadásának időpontjától a jelentés időpontjáig (2017. szeptember 14.) terjedő időszak vonatkozásában.
- 16 A helyi adóhatóság e határozatával kapcsolatos adóügyi jogvitát a vámosztály, a Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (a Litván Köztársaság kormánya mellett működő, adójogi jogvitákban eljáró bizottság) és a vilniusi megyei közigazgatási bíróság vizsgálta, amelyek mindannyian úgy ítélték meg, hogy a vitatott késedelmi kamat számítása megalapozott volt.
- 17 2020. június 17-i határozatával Litvániának a fellebbező fellebbezését elbíráló legfelsőbb közigazgatási bírósága újbóli vizsgálat céljából visszautalta az adóügyi jogvitát a vámosztály elé, lényegében megállapítva, hogy az adóhatóság megalapozatlanul számította ki a vitatott áruk vámértékét az „ügyleti érték”

módszer alkalmazásával. E bíróság lényegében megállapította, hogy az Uniós Vámkódex 70. cikke (1) bekezdésének alkalmazása nem alapozható olyan végleges árra, amely a vitatott áruk behozatalának időpontjában és az eredeti árunyilatkozatok benyújtásának időpontjában nem volt és nem is lehetett ismert.

- 18 2020. december 31-i határozatával a vámosztály, miután újból megvizsgálta a fellebbezőnek a jelentés vitatott része ellen benyújtott panaszát, helybenhagyta a kaunasi vámhivatal határozatának e részét, azaz helybenhagyta a fellebbezőnek a vitatott késedelmi kamat megfizetésére való kötelezését.
- 19 E (központi) adóhatóság többek között arra az álláspontra helyezkedett, hogy az uniós bíróságok azon ítéleteiben vizsgált tényállások, amelyekre a fent említett 2020. június 17-i határozat meghozatala során hivatkoztak, eltérnek a jelen adóügyi jogvita tényállásától, és ezért többek között úgy vélte, hogy a társaság, miután megkapta a szállítóktól a végleges árat tartalmazó felülvizsgált számlákat, köteles volt a vitatott behozatali árunyilatkozatok kiigazítását kérelmezni, azaz az áruk vámértékét az Uniós Vámkódex 70. cikke (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgált számlákon feltüntetett végleges árat ügyleti értéként elfogadva kiszámítani. A vámosztály úgy vélte, hogy mivel a társaság nem tett eleget e kötelezettségének az adóellenőrzés kezdete előtt, a kaunasi vámhivatal megalapozottan igazította ki a vitatott árunyilatkozatokat a fentiek szerint, és megalapozottan számította a késedelmi kamatot az eredeti árunyilatkozatok vámhatóságokhoz történő benyújtásának időpontjától.
- 20 Mivel 2022. január 19-i határozatával a vilniusi megyei közigazgatási bíróság helybenhagyta a vámosztály álláspontját, és elutasította a társaság keresetét, a fellebbező fellebbezést nyújtott be Litvánia legfelsőbb közigazgatási bíróságához.

A kibővített tanács

a következőket állapítja meg:

II.

- 21 A nemzeti adóhatóságnak a szóban forgó adóügyi jogvita körülményeiből egyértelműen kitűnő közigazgatási gyakorlatára tekintettel a jelen ügy az Uniós Vámkódex 70. cikke és 173. cikke (3) bekezdése értelmezésének kérdését veti fel. A jelen ügyben ezért az ügyet az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) elé kell terjeszteni az említett uniós szabályok értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal céljából [omissis] [a Bírósághoz fordulás indokai].

Előzetes megjegyzések

- 22 Az eljárás jelenlegi szakaszában fontos megjegyezni, hogy, először is, bár a jelen ügyben folyamatban lévő jogvita tárgyát kizárólag a fellebbezővel szemben felszámított késedelmi kamat összege képezi, a késedelmi kamat összege közvetlenül kapcsolódik az adóhátralék összegéhez és az adófizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozó kötelezettség keletkezésének időpontjához.

Következésképpen, ha például megállapítást nyer, hogy a vámértéket, azaz az adóköteles értéket is tévesen állapították meg, akkor a jelen esetben nem állapítható meg, hogy a vitatott késedelmi kamat (bizonyos része) megalapozott.

- 23 Másodszer – a fent említetteknek megfelelően – a jelen esetben a kaunasi vámhivatal a vitatott árukhoz a fellebbező és a szállítók között a vitatott áruk átengedését követően létrejött megállapodás szerinti végleges árát tekintette az ügyleti értéknek, vagyis a bejelentett és később a végleges ár tükrözése érdekében felülvizsgált (kiigazított) ideiglenes árát fogadta el ügyleti értéként.

23.1. Ez a kaunasi vámhivatal és a vámosztály által is elfogadott végleges ár nem volt és nem is lehetett ismert az árunyilatkozat vámhivatal általi elfogadásának időpontjában (a szállítókkal kötött, benyújtott szerződések és a fellebbezőnek az adóhatóság által nem vitatott magyarázatai megerősítik, hogy a végleges ár meghatározásakor az ideiglenes árát felülvizsgálták [kiigazították] a meghatározott ügynökségek által közzétett piaci árak átlaga és az átváltási árfolyamok szóban forgó időszak alatti átlagos ingadozásai alapján).

23.2. Az adóellenőrzés során összegyűjtött adatok ezenfelül objektív módon megerősítik, hogy a végleges ár egyes esetekben emelkedett, más esetekben pedig csökkent az ideiglenes árhoz képest (lehetőség volt a társaság és a szállítói között az árunyilatkozat elfogadásának napján létrejött megállapodások szerinti ideiglenes ár lefelé vagy felfelé történő későbbi kiigazítására).

- 24 Harmadszor, a jelen ügyben nincs bizonyíték arra, hogy a vitatott ügyletekkel csalás, joggal való visszaélés vagy az adóelkerülés bármely más formája valósult volna meg.

Az „ügyleti érték” vámérték-megállapítási módszer alkalmazása (illetve alkalmazásának mellőzése)

- 25 Először is meg kell vizsgálni, hogy úgy kell-e értelmezni az Uniós Vámkódex 70. cikkét, hogy annak (1) bekezdése nem alkalmazandó, ha a vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában és az árukhoz a vámterületre való behozatalát közvetlenül megelőzően történő eladás alapján csak az az ideiglenesen kifizetendő ár ismert, amelyet később (azaz az árunyilatkozat benyújtását és az áruk szabad forgalomba bocsátását követően) az ügyletben részt vevő felek által nem befolyásolható és az árunyilatkozat benyújtásának időpontjában nem ismert körülményekre tekintettel felfelé vagy lefelé kiigazítanak.

- 26 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az Uniós Vámkódex 70. cikke és a végrehajtási rendelet 128. cikkének (1) bekezdése alapján észszerűen feltételezhető, hogy az „ügyleti érték” vámérték-megállapítási módszer alkalmazásához a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árak ismertnek (vagy megállapíthatóknak) kell lennie az árunyilatkozat vámhatósághoz történő benyújtásának időpontjában.

- 27 Az Unió Vámkódex 70. cikke (3) bekezdésének b) pontja ezenfelül kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a szóban forgó módszer nem alkalmazható, ha az eladás vagy az ár olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól függ, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően. A jelen esetben az ideiglenes ár későbbi kiigazítása a vitatott áruk „eladása feltételeinek” részét képezi (képezte) többek között az Unió Vámkódex említett rendelkezésének alkalmazásában (lásd ebben az értelemben többek között: a Bíróság 2020. november 19-i 5th AVENUE Products Trading ítélete, C-775/19, EU:C:2020:948, 38–42. pont). A fent említetteknek megfelelően azonban a végleges ár nem volt ismert a vitatott árunyilatkozatok benyújtásának időpontjában, és az később emelkedhetett vagy csökkenhetett, vagyis úgy kell tekinteni, hogy az említett áruk forgalomba bocsátásának időpontjában nem volt és nem is lehetett megállapítható a szóban forgó eladási feltételnek a ténylegesen kifizetendő végleges árra gyakorolt hatása.
- 28 Emellett úgy kell tekinteni, hogy összeegyeztethetetlen lenne az Unió Vámkódex 15. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott kötelezettséggel, ha a nyilatkozattevő köteles lenne az „ügyleti érték” módszert alkalmazni olyan esetben, amikor az árunyilatkozat benyújtásának időpontjában nem állapítható meg (nem ismert) a kivitelre eladott árukért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár. Ezenfelül egy olyan ideiglenes árnak az árunyilatkozatban történő feltüntetése, amelyet később lefelé vagy felfelé kiigazítanak, önkényes vagy fiktív vámértéket eredményezhet, ami összeegyeztethetetlen lenne a szóban forgó vámérték-megállapítási módszer alkalmazásával (lásd ebben az értelemben például: a Bíróság 2022. június 9-i Baltic Master ítélete, C-599/20, EU:C:2022:457, 26. és 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 Azt is meg kell jegyezni, hogy 2017. december 20-i Hamamatsu Photonics Deutschland ítéletének (C-529/16; EU:C:2017:984) 35. pontjában a Bíróság megállapította, hogy „[nem szolgálhat] a vámérték alapjául egy megállapodásban rögzített olyan ügyleti érték [...], amely részben egy eredetileg kiszámlázott és bejelentett összegből, részben pedig az elszámolási időszakot követően elvégzett általánymiigazításból áll, anélkül, hogy tudni lehetne azt, hogy az elszámolási időszak végén e kiigazítást felfelé vagy lefelé fogják-e elvégezni”. Bár – amint azt a vámosztály megjegyzi – a Hamamatsu Photonics Deutschland ítélet alapjául szolgáló ügy [omissis] tényállása eltér a jelen ügy tényállásától, ez a megállapítás az említett ítélet 24–33. pontjában ismertetett általános jogértelmezési elveken alapult, ami arra enged következtetni, hogy az „ügyleti érték” módszert a jelen esetben sem lehetett volna alkalmazni a társaság tekintetében a vitatott árunyilatkozatok (az eredeti árunyilatkozatok) benyújtásának időpontjában.

A szabad forgalomba bocsátott áruk bejelentett vámértékének módosítására vonatkozó kötelezettség

- 30 A jelen ügy azt a kérdést is felveti, hogy úgy kell-e értelmezni az Unió Vámkódex 173. cikkének (3) bekezdését, hogy a nyilatkozattevő nem köteles a vámhatóságoknál az említett kódex 74. cikkével összhangban meghatározott és

bejelentett vámérték kiigazítását kérelmezni, ha az említett kódex 70. cikkének (1) bekezdésében említett, az áruért ténylegesen kifizetendő ár, amely nem volt és nem is lehetett ismert az árunyilatkozat benyújtásának időpontjában, az adott áru szabad forgalomba bocsátását követően válik bizonyossá.

- 31 A jelen esetben a kaunasi vámhivatal és a vámosztály lényegében úgy vélte, hogy a felülvizsgált számlák kézhezvételét követően a társaság köteles volt a vitatott árunyilatkozatok módosítását kérelmezni és az áruk vámértékét az Unió Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően kiszámítani, ügyleti értéként az árunyilatkozatok benyújtását és az áruk szabad forgalomba bocsátását követően létrejött megállapodás szerinti végleges árat feltüntetve. Mivel a társaság nem nyújtott be kérelmet a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező vámhivatalhoz, a kaunasi vámhivatal maga igazította ki a vámértéket a fentiek szerint.
- 32 E tekintetben meg kell mindenekelőtt jegyezni, hogy az Unió Vámkódex 173. cikkének (2) bekezdése rögzíti azt az általános szabályt, hogy az áru átengedését követően – ahogyan az a jelen esetben is történt – a nyilatkozattevő (importőr) már nem módosíthatja a vám-árunyilatkozatot. E kódex 173. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy kivételesen a nyilatkozattevő kérelme esetén megengedhető a vám-árunyilatkozatnak az áruk átengedését követő módosítása annak érdekében, hogy a nyilatkozattevő megfeleljen az áruknek a szóban forgó vám eljárás alá vonásával kapcsolatos kötelezettségeinek.
- 33 E rendelkezésekre tekintettel meg kell jegyezni, hogy egyrészt a vámértéknek tükröznie kell a behozott áru valós gazdasági értékét, és tartalmaznia kell ezen áru gazdasági értékkel rendelkező valamennyi elemét (lásd ebben az értelemben többek között: a Bíróság 2021. április 22-i Lifosa ítélete, C-75/20, EU:C:2021:320, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Másrészt az Unió Vámkódex 173. cikkének (3) bekezdéséből nem tűnik ki, hogy ez a rendelkezés kötelezettséget, nem pedig jogot keletkeztet a nyilatkozattevő számára arra, hogy az árunyilatkozat módosítását kérelmezze, és a „módosítás” szó azt is magában foglalja, hogy az árunyilatkozat olyan hibákat vagy pontatlanságokat tartalmaz, amelyeket ki kell javítani. E tekintetben nem egyértelmű, hogy ilyen hibának vagy pontatlanságnak tekinthető-e egy olyan vámérték-megállapítási módszer alkalmazásának mellőzése, amely az árunyilatkozat benyújtásának időpontjában nem volt alkalmazható.
- 34 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából többek között az is kitűnik, hogy a már elfogadott árunyilatkozat visszavonhatatlanságának elvével összhangban az árunyilatkozat részletei csak az uniós szabályozás által szigorúan meghatározott esetekben módosíthatók (lásd ebben az értelemben például: 2014. szeptember 17-i Baltic Agro ítélet, C-3/13, EU:C:2014:2227, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és az árunyilatkozat módosításának az Unió Vámkódex 173. cikkének (3) bekezdésében biztosított lehetőségét szigorúan kell értelmezni (2023. június 8-i Zes Zollner Electronic ítélet, C-640/21, EU:C:2023:[457], 43. pont).

- 35 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az Unió Vámkódex 176. cikk[e első bekezdés]ének c) pontja az Európai Bizottságot bízta meg azzal a feladattal, hogy meghatározza a vám-árnyilatkozatnak az áru átengedését követően a 173. cikk (3) bekezdésével összhangban történő módosítására vonatkozó eljárást. A végrehajtási rendelet azonban, amelyet – amint az a (39) preambulumbekkezdéséből következik – többek között azért fogadtak el, hogy pontosan meghatározzák „azokat a helyzeteket, amelyek esetén a vám-árnyilatkozat az áru átengedését követően módosítható”, nem rendelkezik az árnyilatkozatnak a jelen ügyben szereplőhöz hasonló olyan helyzetben történő módosításáról, amelyben az árubeszerzésre irányuló szerződéseknek az árnyilatkozat benyújtását követő módosításai azzal járnak, hogy bizonyossá válik az áruért ténylegesen kifizetendő ár. Ellenkezőleg, például a végrehajtási rendelet 130. cikkének (3) bekezdése kifejezetten tiltja a vám-árnyilatkozat elfogadása utáni szerződésmódosításból eredő árengedmények figyelembevételét.

III.

1. [omissis] [a kérelem előterjesztésére vonatkozóan az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése alapján fennálló kötelezettség]

2. Ilyen körülmények között – a jelen jogvitában szóban forgó jogviszonyok szempontjából releváns uniós jogi rendelkezések értelmezését és alkalmazását illetően felmerülő kétségek eloszlatása érdekében – célszerű a Bíróságtól a szóban forgó uniós rendelkezések értelmezését kérni. A jelen végzés rendelkező részében megfogalmazott kérdések megválaszolása döntő jelentőséggel bír a jelen ügy szempontjából, mert lehetővé tenné – különösen az uniós jog elsőbbségének biztosítása mellett – a fellebbező behozatalihéa-fizetési kötelezettsége terjedelmének és e kötelezettség keletkezése időpontjának, vagyis azon körülményeknek az értékelését, amelyekhez közvetlenül kapcsolódik többek között az adóhatóság arra vonatkozó lehetősége, hogy késedelmi kamatot számítson fel az említett adó tekintetében.

A fenti megfontolásokra tekintettel [omissis] [hivatkozás az eljárásjogi rendelkezésekre] [omissis] a jelen tanács

a következőképpen határoz:

[omissis] [szokásos eljárási fordulatok]

Előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1) Úgy kell-e értelmezni az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkét, hogy annak (1) bekezdése nem alkalmazandó a jelen ügyben szereplőhöz hasonló olyan helyzetben, amelyben a vám-árnyilatkozat elfogadásának időpontjában és az áruknak a vámterületre való behozatalát közvetlenül megelőzően történő eladás alapján csak az az ideiglenesen kifizetendő ár ismert, amelyet később (azaz az

árnyilatkozat benyújtását és az áruk szabad forgalomba bocsátását követően) az ügyletben részt vevő felek által nem befolyásolható és az árnyilatkozat benyújtásának időpontjában nem ismert körülményekre tekintettel felfelé vagy lefelé kiigazítanak?

2) Úgy kell-e értelmezni a 952/2013/EU rendelet 173. cikkének (3) bekezdését, hogy a nyilatkozattevő nem köteles a vámhatóságoknál az említett rendelet 74. cikkével összhangban meghatározott és bejelentett vámérték kiigazítását kérelmezni, ha – mint a jelen esetben – az említett rendelet 70. cikkének (1) bekezdésében említett, az áruért ténylegesen kifizetendő ár, amely nem volt és nem is lehetett ismert az árnyilatkozat benyújtásának időpontjában, az adott áru szabad forgalomba bocsátását követően válik bizonyossá?

[omissis] [szokásos eljárási fordulatok és a bíróság összetétele] [omissis]